

УБИСТВО НА МАХ (Члан 115. КЗ)

Код убиства у прекорачењу границе нужне одбране окривљени треба да је поступао за време напада, док код убиства на мах потребно је да је стање јаке раздражености изазвано нападом, што значи да су радње извршиоца могле бити предузете и непосредно након што је напад окончан.

Из образложења:

Првостепеном пресудом окривљени је оглашен кривим да је извршио кривично дело убиства на мах из чл. 115. Кривичног законика. Дело је извршио тако што је доведен без своје кривице у стање јаке раздражености, нападом и тешким вређањем од стране покојног на тај начин што је у соби, у радничким баракама, у којима су заједно становали, након што му је покојни нанео повреде у виду огуљотина коже у пределу врата и након што му је рекао "овако се кољу Срби", одгурнуо оштећеног, коме је испао нож и док је оштећени клечао на кревету без ножа у руци и не нападајући окривљеног, окривљени је дохватио са стола поред кревета други нож и убоо у пределу врата сад покојног и нанео му убодину у пределу леве половине врата, чиме је пресечена лева заједничка главна артерија, услед чега је оштећени преминуо.

Другостепеном пресудом потврђена је првостепена пресуда. По налажењу Апелационог суда у Београду, жалбени наводи браниоца окривљеног да су у радњама окривљеног не стичу сва битна обележја кривичног дела убиства на мах, већ да се ради о кривичном делу убиства у прекорачењу нужне одбране, услед јаке раздражености изазване нападом, оцењени су као неосновани. И по ставу овог суда, како то правилно налази првостепени суд, не ради се о нужној одбрани, а самим тим ни о њеном прекорачењу, јер је за постојање нужне одбране потребно да учинилац одбије од себе истовремени противправни напад, што у конкретном случају не стоји, имајући у виду да сам окривљени наводи да је покојном избио нож из руке да би тек након тога, у стању јаке раздражености, са стола покрај кревета дохватио други нож и истим оштећеном нанео смртоносну повреду у тренутку док је оштећени клечао на кревету без ножа у руци, па се стога не може говорити о нужној одбрани, већ је по налажењу Апелационог суда у Београду, како то правилно закључује првостепени суд, окривљени лишио на мах живота оштећеног, при чему је радња окривљеног уследила одмах након напада и вређања од стране покојног, коју радњу извршења дела је окривљени предузео у време трајања јаке раздражености у коју је доведен без своје кривице и то нападом и тешким вређањем од стране сада покојног, а што управо представља елементе кривичног дела убиства на мах. Како је напад један од начина довођења у јаку раздраженост, како је то предвиђено одредбом чл. 115. Кривичног законика, то су жалбени наводи браниоца окривљеног, да код убиства на мах извршилац дела није нападнут те да се стога у конкретном случају не може говорити о кривичном делу убиства на мах, по налажењу Апелационог суда у Београду, оцењени као неосновани.

(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 207/10 од 26. октобра 2010. године и пресуда Окружног суда у Београду К. бр. 1896/08 од 13. фебруара 2009. године)

Аутор сентенце: судија Душко Миленковић, руководилац судске праксе Кривичног одељења Апелационог суда у Београду